

У літературних джерелах існує багато теорій, що намагаються описати поведінку споживачів. Проте, розуміти і виявляти цінності молодих допомагає теорія поколінь. Глибинні цінності поколінь можуть стати важливим орієнтиром для підприємств при розробці маркетингових комунікацій. Найбільш тісно пов'язане з новим ринком праці є «покоління міленіуму». Це особи народжені в 1990 - 2000 роках, які досягли повноліття, коли цифрові та інформаційно-комунікаційні технології охопили всі сфери життя. Представники «покоління міленіуму» стали дорослими в період, коли гнучкість, адаптивність і нетрадиційні форми праці мають широке розповсюдження. Аудиторія «покоління міленіуму» зацікавлена в роботі, яка виходить за рамки отримання прибутку, намагається вирішувати екологічні та соціальні проблеми, для них важливий особистий розвиток, нетворкінг в онлайні, що дозволяє їм урізноманітнити коло спілкування в мережах. На сьогодні «покоління міленіуму» (87 млн із 400 млн користувачів LinkedIn є «міленіуми» [1]) є найвпливовішим в соціальних мережах.

Це більш ідеалістичне покоління, яке чітко формулює, що їх турбує. Вагомим для успішного маркетингу є фокусування на лідерах думок, а не на прямому спілкуванні. Можливість обговорити з лідерами думок важливі для них теми у реальному часі значно підвищує лояльність до брендів. Розвивати відносини допоможуть «адвокати бренду» від імені компаній на таких платформах як facebook Live. Зростає також значущість маркетингових досліджень осіб, які в соціальних мережах активно проявляють свої ціннісні переваги з метою обґрунтування засобів маркетингових комунікацій.

Перелік посилань:

1. *Инфографика: как продавать поколению Z и миллениалам в соцсетях [Електронний ресурс]. – Режим доступу : http://mmr.ua/show/infografika_kak_prodavaty_pokoleniyu_z_i_millennialam_v_sotssetyah#956866820.1445095887*

МЕТОДИЧНІ ПРИНЦИПИ ФОРМУВАННЯ ОРГАНІЗАЦІЙНО-ЕКОНОМІЧНОГО МЕХАНІЗМУ ЕФЕКТИВНОГО ВИКОРИСТАННЯ ВИРОБНИЧИХ РЕСУРСІВ ЗА ОРГАНІЧНОЇ СИСТЕМИ ЗЕМЛЕРОБСТВА

Г.В. Єкель, к.е.н.

*Національний науковий центр «Інститут землеробства НААН»,
сmt Чабани, Київська обл.*

Світова спільнота в умовах невідомості процесів глобалізації, які призводять до інтенсифікації в усіх сферах економіки, здійснює пошук нових методів, систем та механізмів, які б краще відповідали нинішнім інтересам суспільства. Органічне землеробство є однією із альтернативних моделей розвитку в сільському господарстві. Основа його ефективного функціонування полягає у створенні умов для ведення виробництва органічної продукції на розширеній основі. Це досягається шляхом запровадження сучасних екологічнобезпечних технологій вирощування сільськогосподарських культур. Їх застосування повинно базуватись не тільки на зростанні продуктивності агросистем, але й на забезпеченні раціонального використання виробничих ресурсів. Тому розроблення ефективних способів організації використання ресурсів у біологічних системах землеробства є одним із базових принципів зростання ефективності виробництва.

Рівень продуктивності культур, що вирощуються за органічними технологіями, перш за все, залежить від можливостей підприємств нарощувати обсяги використання добрив і засобів захисту рослин природного походження. В органічних технологіях важлива роль в оптимізації процесів росту рослин належить використанню переваг науково обґрунтованих сівозмін з відповідним обробітком ґрунту, за рахунок чого забезпечується помітне підвищення його родючості та покращення фітосанітарного стану агросистем, особливо контролю забур'яненості посівів.

В ННЦ «Інститут землеробства НААН» здійснювався розрахунок нормативів витрат виробничих ресурсів в органічних технологіях вирощування зернових культур, які за раціонального використання, забезпечують достатньо високий рівень економічної ефективності виробництва. Досліджувалась ресурсоемність різних технологій виробництва органічного зерна пшениці озимої й ярої, жита озимого, ячменю ярого, кукурудзи, сої та соняшника.

Наші дослідження дали змогу виявити методичні принципи формування організаційно-економічного механізму ефективного використання ресурсів органічних та природних мінеральних добрив в органічних технологіях вирощування зернових та олійних культур виділено наступні:

– використання багаторічних трав як попередника пшениці, в органічних сільськогосподарських підприємствах, які розвивають галузь скотарства дозволяє значно збільшити надходження у ґрунт елементів живлення рослин і на цій основі підвищувати її урожайність. Особливо добрі результати можна отримати коли, крім кореневих решток трав, в ґрунт загортається також вегетативна маса останнього неповного укусу культури;

– результати розрахунку економічної ефективності виробництва органічного зерна кукурудзи з врахуванням викладених нормативів витрат ресурсів, продуктивності агроценозів та реалізаційної ціни продукції дозволяють зробити висновок, що застосування органічних технологій на вирощуванні цієї культури дозволяє досягти високого рівня економічної ефективності виробництва;

– органічне вирощування насіння сої за удобрення лише побічною продукцією та обприскування гуматом калію потребує збільшення виробничих витрат на 1 га посіву на 20 %, а за удобрення біомасою сидерату – на 30 % порівняно з аналогічним варіантом індустріальної технології;

– основними варіантами органічної технології вирощування соняшника передбачається удобрення біомасою сидератів та побічної продукції попередньої культури з обробленням посіву гуміновими препаратами. Застосування на добриво лише побічної продукції попередника може забезпечити формування урожайності яка перевищує природний фон родючості ґрунту лише на 2-3 ц/га. Наприклад, на чорноземі опідзоленому плановий рівень урожайності становить 1,8 т/га [1].

В умовах цінової ситуації на внутрішньому ринку станом на кінець 4-го кварталу 2016 р. нормативи виробничих витрат на 1 га посіву в різних варіантах органічних технологій вирощування зернових, зернобобових, круп'яних та олійних культур, залежно від застосовуваних систем органічного удобрення, становлять:

– за внесення підстилкового гною та побічної продукції попередника: кукурудза – 12861 грн;
– за внесення біомаси останнього укусу багаторічних трав: пшениця озима – 8441 грн, пшениця яра – 8961 грн, соняшник – 9033 грн;

– за внесення біомаси пожнивного сидерату родини капустяних та побічної продукції попередника: кукурудза – 8380 грн, пшениця озима – 8878 грн, жито озиме – 8590 грн, ячмінь ярий – 8371 грн, пшениця яра – 8605 грн, соя – 9258 грн, соняшник – 8741 грн;

– за внесення біомаси побічної продукції та підживлення гуматом калію: пшениця озима – 6818 грн, кукурудза – 7945 грн, жито – 7878 грн, ячмінь ярий – 7679 грн, пшениця яра – 7916 грн, соя – 8530 грн, соняшник – 8049 грн.

Перелік посилань:

1. Розробити методичні принципи формування організаційно-економічного механізму ефективного використання виробничих ресурсів в технологіях вирощування зернових та олійних культур за органічної системи землеробства : звіт про науково-дослідну роботу за 2016 р. / [під ред. Єкель Г. В.]. – К. – 2016. – С. 43.

РОЗВИТОК ОРГАНІЧНОГО ВИРОБНИЦТВА ЯК СТРАТЕГІЧНИЙ ІМПЕРАТИВ ДЕРЖАВНОЇ АГРАРНОЇ ПОЛІТИКИ

О.А. Єрмоленко, к.е.н., доцент

Харківський національний економічний університет імені Семена Кузнеця

Останніми роками розвиток аграрного сектора економіки характеризується стабільною позитивною динамікою зростання виробництва сільськогосподарської продукції. Однак дальший сталий розвиток галузі потребує якісних перетворень, націлених на підвищення конкурентоспроможності сільськогосподарського виробництва та гарантування продовольчої безпеки держави. Ці стратегічні завдання витікають із місії аграрного сектора економіки – стабільного забезпечення населення країни якісним, безпечним, доступним продовольством та активна участь у вирішенні світової проблеми голоду [1, с. 6].

Від моменту набуття Україною незалежності аграрний сектор економіки є стратегічним, про що свідчить низка державних стратегій і галузевих програм його розвитку. Нині в аграрному секторі економіки України розроблена Єдина комплексна стратегія розвитку сільського господарства та сільських територій на 2015-2020 рр., яка формує план розвитку аграрного сектору України та сільських територій, побудована на чинних стратегічних документах, зокрема «Угоді про асоціацію між Україною, з однієї сторони, та Європейським Союзом, Європейським співтовариством з атомної енергії і їхніми державами-членами, з іншої сторони», Стратегії сталого розвитку «Україна – 2020» і Коаліційній Угоді тощо, визначає довгострокову концепцію розвитку сільського господарства і сільських територій. Як один із головних імперативів визначено розвиток органічного сільськогосподарського виробництва та ринку. Основною метою цього є розвиток органічного ринку в Україні через посилення конкурентоздатності, ефективно впроваджену і гармонізовану з ЄС нормативно-правову базу, підвищення рівня компетенції та покращення іміджу органічного сектору України для збільшення кількості продажів та покращення якості української органічної продукції на зовнішніх та внутрішньому ринках з метою задоволення зростаючого попиту на органічну продукцію [2, с. 82].